

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: O. M.**, nar. „X“, státní příslušnost Ukrajina, bytem „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, adresa pro doručování P. O. Box 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 05. 2016, č.j. OAM-444/ZA-ZA11-VL13-2016,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 05. 2016, č.j. OAM-444/ZA-ZA11-VL13-2016, e.č. „X“, kterým bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žádost je dle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřipustná, a proto žalovaný řízení o této žádosti dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Žalobce v žalobě ve znění jejího doplnění ze dne 07. 07. 2016 uvedl, že při projednávání jeho žádosti o mezinárodní ochranu došlo ze strany žalovaného k pochybení, které vedlo ke zkrácení jeho práv. Žalovaný při výkonu své činnosti nevycházel žalobci podle možností vstříc a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž vydal rozhodnutí, které neodpovídá okolnostem případu. Žalovaný tak postupoval v rozporu se zákonem, neboť došlo k porušení § 2 odst. 1, § 2 odst. 4, § 3 a § 4 odst. 1 správního řádu. Žalobce poukázal na nezákonnou aplikaci § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť žalovaný při hodnocení dostupných podkladů nepřihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly najevo během samotného řízení, a dostatečně pak nezdůvodnil závěry svého rozhodnutí. Žalobce se

domnívá, že splňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Svoji opakovanou žádost, opíral o nestabilní stav panující na východě Ukrajiny v důsledku stále probíhajícího ozbrojeného konfliktu. Žalobce pochází z města Doněck, které je centrem nepokojů. V České republice žije žalobcova manželka se synem a jeho manželkou, kterým byl udělen trvalý pobyt z důvodu hodných zvláštního zřetele. Žalobce uvedl, že se nemůže vrátit zpět na Ukrajinu, jelikož mu v případě návratu hrozí nebezpečí vážné újmy na životě. Žalobce odkazoval na zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o stavu lidských práv na Ukrajině v roce 2015, na zprávy Human Rights Watch o stavu lidských práv na Ukrajině v roce 2015 a další veřejně dostupné zahraniční internetové zprávy, které informovali o porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, na obou stranách válečného konfliktu, kdy docházelo k cílené likvidaci, popravám a mučení některých osob.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření popíral oprávněnost námitek uvedených žalobcem. Žalovaný trval na správnosti vydaného rozhodnutí a byl toho názoru, že žalovaný správní orgán zjistil skutečný stav věci, posuzoval případ ve všech souvislostech a zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce uvedl. Spolu s tím, v rámci své činnosti, sám nashromáždil podklady pro vydání objektivního rozhodnutí. Správní orgán své rozhodnutí o zastavení řízení dle § 10a písm. e) zákona o azylu, dostatečně zdůvodnil, když poukázal na téměř shodné důvody v žalobcem podaných žádostech. Důkazní břemeno nese právě žadatel, který neuvedl žádnou novou relevantní skutečnost. Žalovaný proto navrhl, aby soud podanou žalobu v plném rozsahu zamítl, pokud neshledá důvody pro její odmítnutí.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. a ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou dány podmínky přezkumu na základě podané žaloby a mimo jiné i tím, zda byly uvedeny žalobní body podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Soud konstatuje, že žaloba po jejím doplnění vyjadřuje nesouhlas se zastavením řízení, neboť žalobce měl za to, že podmínky pro zastavení řízení nebyly splněny. Soud v takovém případě může přezkoumat, zda zde byly podmínky pro zastavení řízení.

Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

Podle ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 06. 2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009, www.nssoud.cz, podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě citového ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu posoudit žádost jako nepřijatelnou.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 06. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009, vyplývá, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.

Z předloženého správního spisu soud dále zjistil, že žalobce touto žalobou napadá již v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Meritorní přezkum situace žalobce, a to první žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2015, č.j. 75 Az 5/2015-44, kterým byla žaloba žalobce zamítnuta pro nedůvodnost. Následná kasační stížnost žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 09. 03. 2016, č.j. 6 Azs 23/2016-48, odmítnuta pro nepřijatelnost.

Ze správního spisu soud zjistil, že již ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 16. 04. 2015 žalobce uvedl, že důvodem žádosti pro udělení mezinárodní ochrany je snaha vyhnout se nástupu do ukrajinské armády, legalizovat si v České republice pobyt a žít zde se svou rodinou. Dalším tvrzeným důvodem rovněž byla nestabilní situace na Ukrajině a probíhající válečný konflikt.

Dne 11. 05. 2016 podal žalobce druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že se narodil 29. 05. 1956, v tehdejším Sovětském svazu, v Zujevka Doněcké oblasti. Dále pak uvedl, že je ateista ukrajinské národnosti se státní příslušností Ukrajina. Do České republiky přicestoval dne 11. 11. 2014 autobusem z Polska. Nebyla mu udělena žádná víza nebo povolení k pobytu v jiných státech a nikdy nepobýval ve státech Evropské unie. Uvedl, že je zdrav. Žalobce je ženatý a má dvě zletilé děti. Všichni jsou státní příslušníci Ukrajina, avšak žijí v České republice. Důvodem pro podání žádosti o mezinárodní ochranu je žalobcova rodina, která žije v České republice. Naproti tomu na Ukrajině nemá nic a nikoho. Dalším důvodem bylo povolání žalobce do války. Žalobce by rád bránil svoji zemi, ale nechce zabíjet své bratry.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že námitky žalobce o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečné zdůvodnění, neshledal důvodnými. Žalobce neprokázal existenci nových skutečností, které by vyžadovaly opakované meritorní posouzení. Stejně tak žalovaný nepochybil, pokud na případ žalobce aplikoval ust. § 10a písm. e) zákona o azylu. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ust. § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu, a proto soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4. července 2017

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová